

## [Ministeren for skatter og afgifter]

at kunne give denne betydningsfulde skattelettelse.

En af de mindre priser, der blev betalt, fremgår af det foreliggende lovforslag, hvor efter repræsentationsfradraget begrænses således, at statens provenu – sådan er det regnet ud – kan forøges med ca. 1,5 mia kr.

Denne begrænsning af repræsentationsfradraget – og det er et svar til hr. Thoft – er naturligvis en fravigelse af den almindelige regel, vi har i dansk skatteret om, at alle driftsomkostninger er fradragsberettigede. Derfor var det naturligt, at begrænsningen af repræsentationsfradraget blev så beskeden, som det var muligt under hensyntagen til det manglende provenu – derfor størrelsen 75 pct. Når det for det kommende år kun er 25 pct., har det noget at gøre med dels en provenubetragtning, dels den betragtning, at en overgangsordning ville være rimelig.

Jeg synes, det er vigtigt efter nogle af de udtalelser, der er faldet her i debatten, at understrege, at der ikke fra regeringens side på nogen som helst måde ligger nogen moralsk vurdering bag dette lovforslag. Det drejer sig ikke om, hvad folk spiser, hvor de spiser, og hvorfor de spiser, det drejer sig simpelt hen alene om et provenu, idet man er vel vidende om, som det også er blevet sagt her, at det naturligvis er fuldstændig rigtigt, at der er visse forretninger, som der er tradition for kun kan afsluttes i forbindelse med udøvelse af nogen repræsentation fra nogle af parternes side.

Der er fra flere sider – også fra flere af de partier, der deltog i forliget – givet udtryk for, at dette lovforslag indeholder nogle praktiske problemer, og det er jo sandt. Det vil være en lovgivning, som ikke er let at administrere, og som rejser nogle problemer, måske ikke så meget for den enkelte erhvervs virksomhed som for branchen set som helhed.

Jeg har noteret mig, at der fra forligspartierne i dag er givet udtryk for en vilje til i enighed at løse de praktiske problemer. Det siger sig selv, at regeringen på enhver måde vil medvirke hertil.

(Kort bemærkning).

**Thoft (SF):**

Det er jo ikke helt uvæsentligt, hvorledes teksten udlægges, og jeg må spørge skattemi-

nisteren endnu en gang, om han er enig i den fortolkning af teksten, som fru Bente Juncker gav udtryk for, nemlig at repræsentationsudgifter, gaver og hele halløjet, som afholdes over for virksomhedens kunder, leverandører, rådgivere, forhandlere, fuldmægtige, kommissionærer, konsignanter og agenter, betragtes som interne udgifter og derfor er fuldt fradragsberettigede.

Hvis ministeren er enig med fru Bente Juncker, vil jeg spørge: hvad omhandler lovforslaget så? Hvad er det så for nogle repræsentationsudgifter, der ikke længere er fuld fradragsret for? Så vidt jeg kan se, kunne man i så fald lige så godt have lavet en regel, der sagde: denne lov gælder ikke i Danmark.

Jeg vil også bede ministeren prøve at forkiare mig, hvorfor det nu ikke længere er erhvervsskadeligt, når blot man har bevaret 25 pct. af fradragsretten, og dér henviser jeg igen til debatten om SFs lovforslag i 1982, hvor ministeren klart fastslog, at SFs forslag var erhvervsskadeligt. Vi havde ikke bevaret 25 pct. af fradragsretten.

Endelig må ministeren svare os på, hvorfor det er specielt rimeligt, at der er en overgangsordning. Hvad er årsagen til, at der er behov for en overgangsordning? Ministeren må altså love mig, at vi får en klar fortolkning af teksten, for ellers har vi jo svært ved i udvalget at tage stilling til, hvordan det skal forstås.

**Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):**

Jeg vil da meget gerne give hr. Thoft en klar fortolkning af teksten, selv om den egentlig skulle være totalt overflødig, for i bemærkningerne står udtrykkeligt, at virksomhedernes kunder, leverandører osv. betragtes som forretningsforbindelser, det vil sige, at repræsentation i forhold til dem er omfattet af loven. Det, hr. Thoft antagelig forveksler det med, er den næste sætning, hvor der står: udgifter, der afholdes over for de omtalte personer, kan dog i ganske særlige tilfælde efter en konkret vurdering anses for interne udgifter med fuld fradragsret, og så står der nogle eksempler herpå. Derfor kan jeg ikke se, at det skulle kunne give anledning til nogen fortolkning.

Hr. Thoft spørger, hvorfor jeg ikke mener, at dette forslag er erhvervsskadeligt. Dér gør hr. Thoft sig skyldig i det samme, som man-